

Kiriku koor

IV.

Sisu:

1.	Rõõmu hääled	Ch. Gluck.
2.	Jehoova meie varjupaik	B. Klein.
3.	Ole ustav surmani	D. Engel.
4.	Hymnus	M. Stadler.
5.	Usu laul	A. Kirchl.
6.	Jumal mu laul	L.v. Beethoven.
7.	Trööstke mu rahvast	C. Palmer.
8.	Ma tõstan omad silmad	F.H. Lützel.
9.	Ma tõstan omad silmad	J. Kappel.
10.	Jääd mulle sa	Fr. Abt
11.	Kui südant piinab valu	Fr. Schubert.
12.	Tänu palve	Adr. Valeriusse
- Hollandi rahvalaulud.

Koorid № 1, 2, 10 ja 26 soovivad $\frac{1}{2}$ chrk terve hääle madalamalt laulda.

Teine paljundus.

Ev. - luth. kirikulaulu komisjon 1929.

N:o 1. Rõõmu hääled.

Parajalt *p*

Chr. Gluck

Rõõmu hääled, laulu keeled taeva pool', taeva

poole lenda-vad. Su-ve aeg on mööda läinud

crise! põllud rehket saaki meile annud. Silmad rõõmyst

crise. sä-ga-vad, sest et Jumal ännis-tanud

meis-e töö-sid põllu pääl. Taeva pool, taeva

poole lendavad, taeva pool, taeva poole lendavad. *Fine.*

Silmad näevad, kallid päevad, aus me' vilja korja-

me. Sest nüüd häälid, laulu küttes tae-va poole

len - da - vad, sest nüüd kuule - me: kõik rahvad

laulvad valjust, kiitvad vahvast, kiitvad rahvad

jumalat, kiitvad rahvad juma - lat.

Da capo al Fine.

N:o 2. Jehoova meie varjupaik

B. Klein.

Je-hoo-va mei-e var-jupaik ja tu-

gi, mee a-bi häda sees, mis meile tulnud

f Sest po-le hirmu meil, sest
on. Sest po-le hirmu meil, sest po-le

ff. Sest po-le hirmu
hirmu ei meil, hirmu meil, kui ka suur tarm

meil, kui ka suur tarm, suur tarm

ff

ko-hab ja keeb, ja kui nä meresse langevad

rit *p*

mäid, ja kui ka meres-se langevad mäid. fe-

mäid *p.*

hoova me-e var-ju-paik ja tu-gi, sest

f

po-le, hir-mu meil sest hirmu ei meil, sest

sest hirmu ei meil

FF *F*

hirmu ei meil, sest ei hirmu ei meil sees. Je-hoo-va

F

meie var-ju-päev ja ka-gi! Ei karda, ei

FF

karda me nüüd, ei karda me nüüd, ei karda me nüüd,

ei kar-da me nüüd.

N: 3. Ole ustar surmani.

D. H. Engel.

p surma - - - ni

O - le ustar surmani

p us - - - tar surma - ni

us - - - tar surma - ni

o - le ustar surmani jah surma - ni,

mf süs

süs tahan e - lu krossi ma sulle anda, süs

cresc *f*

tahan e - lu krossi ma sulle an - da

süs tahan e - - - ly

mf süs tahan e - lu - krossi

p. dolce

cresc.

krooni ma sulle anda, siis tahan e-lu-

p

krooni ma sulle jah krooni ma sulle an-da.

kroo - ni ma sul le an - da

p *Soolo* *mf* *surmani*

O - - le ustar surmani

O - - le us - - - tar surmani

p *Koor* *mf* *sest* *o - le*

O - le ustar surmani, surma

O - le sa, o-le sa, o-le

o - le us - tar

ustar surmani *f* siis ta - han ma
 - ni - - - - - siis ta - han
 ole us - tar, siis ta - han
 surmani ustar, siis ta - han

e - - - lu
 e - lu kroo - ni, jah e - lu
 e - lu
 e - lu

kroo - ni an - da.

N: 4. Hymnus.

M. Stadler.

1. Mu jumal sa kõik võimuga! Kes iial tõe
 2. Su sõna hüüd on püha hüüd! Hää sel, kes avab
 3. Hää karjane, truud karjane! Hüüd ole ikka

1. meele-ga sind hakanud seist teeni-ma, ei või ta
 2. sü-da-me su kalli e-lu sõ-na-le, see rändab
 3. kü-de-tud, et si-nu arm mil il-mu-nud! Oh juhi

1. ei või
 2. see ränd-
 3. oh ju-

1. ka-duvas - se surra, ei teda põrgu võimus murra.
 2. ikka õi-get randa, ei saatad keegi eks - si - tada,
 3. i - se o - ma karja ja teda hoia kaitse varja,

1. - ta kaduvasse surra, ei te - da põrgu võimus murra.
 2. - dab ikka õiget randa, ei saa tad keegi eksit - tada,
 3. - hi ise ama karja ja te - da hoia, kaitse varja,

p *f*

1. Kes lapse-likult usub sind, sel jalge all on
 2. ta jõudu väge üle-valt saab ikka ema
 3. vii e-lu halli-kale ta, kus õnnis tuis on

p *f*

pp *f*

1. kin-del pind. Mu jumal sa kõie väimu-ga!
 2. ju-ma-lald. Su sõ-na hüüd on pü-ha hüüd!
 3. ot-sa-ta! Häa karja ne, truu karja-ne!

pp *f*

Saksakeelset J. Riimar.

mf *cresc.* *A. Kirchl.*

mf *cresc.*

N: 5. Usu laul.

1. Hüül iga asi otsa näeb, kuid peese sõna ikka jääb;
 2. Hüül iga asi otsa näeb, mu Isa heldus ikka jääb;
 3. Hüül iga asi otsa näeb, mu Isa auu ja vägi jääb;

mf *cresc.*

1. Mis mõttes targast ini-me, vast ü-le öö ju kadus
2. Ma põrmust võetud, üle öö väin surra, lõpeb kõigmu
3. Kluid selle ilma au ja lust näeb üle öö ju heusa-

1. See, Kluid hää on selle mehe-le, kes sü-vend J-sa
2. töö; Sest hää on selle mehe-le, kel' eluks Issand
3. tust. Sest hää on selle me-hele, kes karjab vara

1. sõ-nasse, ja usub, toetub sellele, mil kaljuksind alune
2. Jeesu-ke, siis iga-ves-te elab ta siin maapall taevastemaga.
3. male, mis iial ei läe kaduma, vaid võib tal taevast anda.

cresc.

Saksakeelset
J. Riimar.

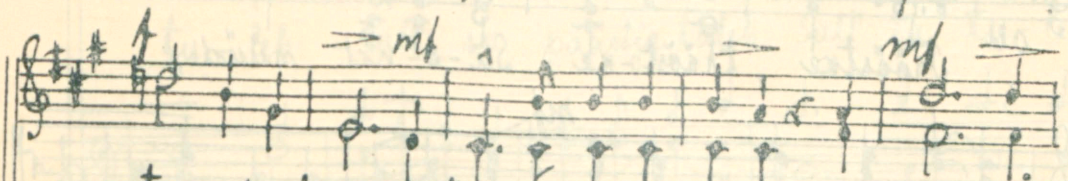
N:6. Jumal mu laul.

Jõuga ja elavalt

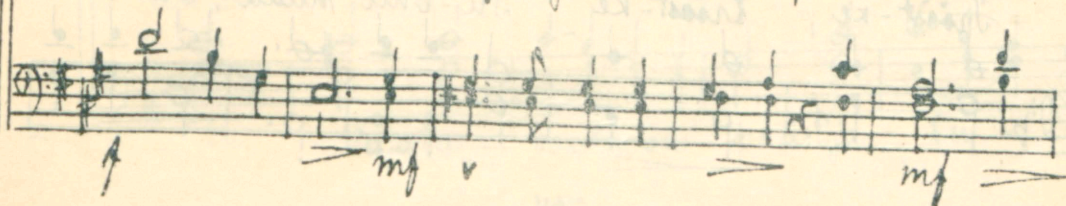
L. van Beethoven.

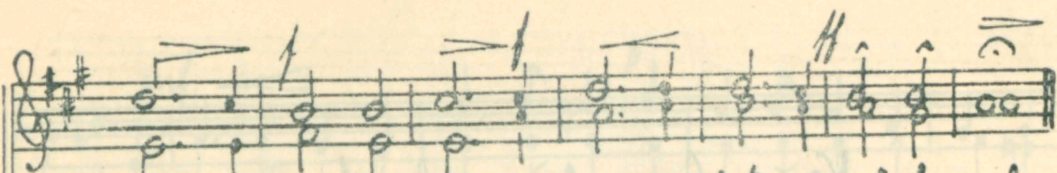

1. Mu jumal on mu laul, kes suur on vä-es,
2. Ta valgus on ja te-ma va-lit-su-ses
3. Mis o-li, on veel tae-vas, maa peal, meres,
4. Ta tunneb minu püundust, mi-nu viga,
5. On jumal minu hoidja ja mu vari,

1. ta nimel auu, kel võim ja jõu on käes nii maa peal
2. on tõde, õi-gus, häädus ühen-duses, ta armas-
3. mis elab, liigub suures loodus peres; kõik kuulu-
4. näeb minu võitlust, teab mu elu-iga, ja ruttab
5. mis võib mul teha pürguliste kari, küll tema-

1. taevas ü-le-vel, nii maapeal, taevas ü-le-vel.
2. tus on muutmata, ta armas-tus on muutmata.
3. ta-rad tema auu, kōis kuulutavad tema auu.
4. armust äppi mull', ja ruttab armust appi mull'.
5. ga ma võitu saan, küll temaga ma võitu saan.

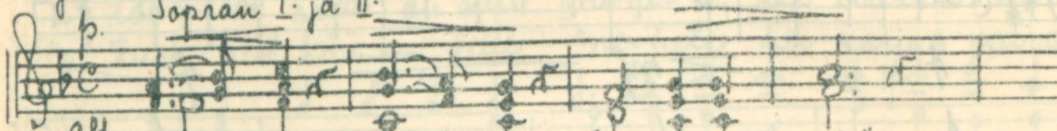
Saksakeelset f. Klomar.

No 7. Trööstke mu rahvast.

C. Palmer

Parajalt

Sopran I. ja II.

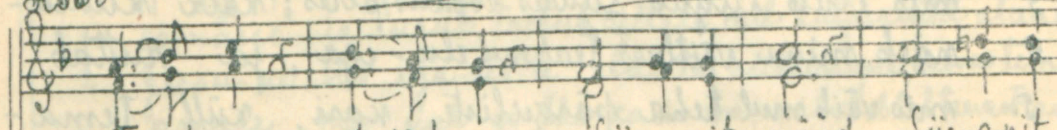

Trööstke, trööst-ke Sü-õnit niind,

Trööst-ke mu rahvast üt-leb Issand Seba-õst.

Koor

Trööst-ke, trööst-ke Sü-õnit niind, Sü-õnit

mf *f* *mf*

niind, ütleb teil me vä-gede jumal. Ü-telge

p

Spi-o-ni küt-re-le: Vaa-ta, su pääst-ja

Vaa-ta su

tu-leb sull', su päästja tuleb sull', ta tu-leb

päästja tu-leb

p *cresc.*

sull'. Vaa-ta su päästja tu-leb sull', su

Vaata vanta su päästja tu-leb

päästja tuleb sull', ta tu - leb sull'.

p Väga pikalt.

Pü - - - ha, pü - ha on Is - - - sand Sebaot!

Pü - - - - ha on

Tae - vas ja maa on täis le - ma

p

auu. Pü - ha, pü - ha on Is - - - sand Sebaot!

Pü - - - - ha on

Tae-vas ja maa en tais

le-ma auu! *Slavalt.* Kiitkem Inmandat, kiitkem, kiitkem Inmandat,

kiitke me jumalat me ju
juma-lat

ma-lat Ta-nagem teda ja andkem tal

p. kes meid on loo - nud

auu, kes meid on loo - - nud, kes meid on loo - nud, laulgem

loo - - - - - nud,

te - - - - ma püha ni - mel: Halle - lu -

f Halle

ly - ja! f Halle - lu - ja! Halle - lu - ja!

ja! Halle - lu - - ja! Hal - le - lu - ja!

luja! Halle - luja! Halle - lu - ja!

Märkus: Sellest laulust võib ka I. jägu üksik laulda, ehk I. ja II. jägu ilma kolmandamata. Samuti võib ka II. jägu (väga pikalt!) üksik laulda, mille juures erimesed 9 takti korjata tuleks.

N: 8. Ma tõstan silmad ülesse.

Pikalt.

p Soolo, korrates Koor

mf

J. H. Litzel.

Ma tõstan silmad ülesse nende mä-gede nende

p Soolo, korrates Koor *mf* nende

pop-le, kust mull' a - bi, kust mull' a - bi kust a - bi tu - leb

mf *f* *f*

mull'. Ibi tuleb Isa käest, abi tuleb Isa

p Soolo. *p*

käest, abi tu - leb I - sa käest. Ta käest, ta

f Koor. *f* Koor.

p Soolo Koor

käest, ta käest, kes kaeva ja maa on teind! Ma

Koor: *p* Ma tõstan, ma

tõstan silmad ülesse nende mä-ga-de neude

poole, kust mull' a-bi, kust mull' abi, kust, kust abi

mf *f* *p.* kende

tuleb mull' kust a-bi veel tu-leb mull'.

Koraal.

J. W. Frank.

Parajalt

1. Kui vä-ga sa mind armastanud ja kuis su
 2. Sest Jeesu nime ü-leu-dage, seal armu-

1. sü-da mõnab mind! See i-me arm mind ä-ra-
 2. hallix al-ganud, Sealt saavad ko-sutust ja

1. tanud, et minu hing ka ih-kab sind, Mu
 2. väge kõik kes on krossil e-hi-tud. Kuis

1. sees sa a-su ar-mu võimus, et võsua-sin
 2. kummarda-vad nende väed, kuis läevad ris-

1. su vai-mu sees. Ma tunnen, sü-da süuab
 2. ti palve käed. Su päralt, Issand, on mu

1. sulle, su oma o-len ük-si-nes.
 2. süda, sa minu va-ra ja mu võit.

N:o 9. Ma tõstan emad silmad.

Parajalt.

J. Kappel.

Ma tõs-tan emad sil-mad ü-les mä-ge-de

peo-le, kust mu a-bi, kust mu a-bi tu- -leb. Mu

a-bi tu-leb, mu a-bi tuleb pe-hoova käest

kes taeva ja maa on teinud. Ja si la-se su

jalga väära-ta - da, ta ei la - se su jalga

vaara-la-da, ei see tuku, ei see tu-ku, kes sind

hoi - ab, ei see tuku, kes sind hoi - ab.

Taaseti laul 121.

N: 10. jää mulle sa.

Albt.

1 jää mulle sa } Su poole õhkan mina, mu abi -
 2 jää mulle sa } Sa tunned minu häda, väid kergi -
 3 jää mulle sa } Siis mina jään ka sulle, ja tuleb

1. mees, mu loetus oled sina, si peale loodan
 2. tada hõlpsast käixi seda, mis iial rasket
 3. kätte flu - õptu mulle, siis võta sa mind

1. lapse meele - ga!
 2. elus kannan ma!
 3. vastu armu - ga!

jää mulle sa, jää mulle sa!

N° 11. Kui südant piinab valu.

Parajalt.

F. Schubert.

1. Kui sü-dant piinab valu, siis heida põt-vi -
 2. Kui sil-mapiir nii pime ja vaim nii to-e -
 3. Kui vaikselt läeb siis süda, kui selgeks e-lu -

1. li ja J-sa kätte e-lu nii usu täies -
 2. ta, siis Jsa püha nime täis usku ni-me -
 3. tee, ka kõige suurem häda näeb kerge tema -

1. ti. Kõin mureis tema ette siis kanna palve
 2. ta. Kõll näed, et pilved jälle nii kiirelt ka-o -
 3. ley. ^{Süda} Heid nagu kiivad kiirivad maailmast si-les -

1. väes. Nii i-ga valu-mõ-te sul kustub sü-dames.
 2. rad, ja haige süda-me-le siis inglid il-muvad.
 3. se, ja päinse kiired paisuvad ka läbi silma-vee.

Pikalt.

N° 12. Tänu palve.

Adrian Valeriuse
 Hollandi rahvalauludest.

1. Nüüd palvele tuleme Issanda ette, kes
 2. Sün võitluses Issandmil abiks on olnud, Ja
 3. Sind kiidame Issand sa õige-te kaitseja, ja

1. ka-redat kohut on pi-damas väes. Ei anna ta
 2. Taktis et õigus ka võidule saaks. Sai lahing vast
 3. pa-lu-me a-la-ti a-bi su käest. Et peaseks su

1. õiguid sin õe-late kätte, sest kiitkem tema
 2. algand, ju võit o-li meie, sest jumol meid au
 3. lapsed kõik vaen-lase võimust. Iuu kiitus sul

I ja II. salm III. salmi lõpp.

1. nime, ei ta unus-ta meid.
 2. aitnud, tal ol-gu kõik auu!
 3. olgu, oh va-bas-ta meid, va-basta meid!

C. Malmi'i kõlge.

11 0000
11 0000 0000 0000 0000
11 0000 0000 0000 0000

